

Je li poželjno imati seks i prijateljstvo s bivšim ljubavnim partnerom?

Neke od nas ne žele imati ništa s muškarcem nakon prekida ljubavne veze. Druge žele imati prijateljstvo. Treće pak mogu nastaviti odnos u seksualnom smislu. Usput, može li se poslije ljubavi imati oboje – i prijateljstvo i seks? Koliko je ijedan od tih scenarija moguć, a koliko koristan za žensku emotivnost i duhovnu stabilnost, pozabavila bih se u nastavku teksta

Drage djevojke, žene, majke i dame, ako vam itko o ovoj temi danas može napisati autetičniji, iskreniji i iskustveniji tekst, onda sam to ja. Prije oko dva mjeseca izašla sam iz posljednje ljubavne veze, iako mi djeluje kao da je bilo jučer. Veze za koju sam bila uvjerena da će mi biti posljednja i da ću konačno krenuti na put majčinstva za kojim mi se želja pojavila tek na pragu 40-ih. Međutim, gajila sam prevelike nade, a očito imala premalo sposobnosti da to ostvarim.

Nisam imala mnogo veza, ali za svaku, kad uđem u nju, vjerujem da će biti posljednja jer dajem srce, dušu i tijelo. I ne samo na početku veze, nego svaki dan. Za mene veza nisu samo ljubav, seks, prijateljstvo, poštovanje i povjerenje, nego čvrsta odluka da ćemo neprestano raditi na našem odnosu kako bismo oboje, svakim danom, postajali bolje verzije sebe. Bez takve odluke sve prije nabrojeno naprosto nije dovoljno. Veza ne smije biti stagnacija, nego isključivo rast. Kad sam solo, uvijek rastem i to je moja svjesna odluka jer volim nove izazove. Ne sramim se što od ljubavne veze tražim puno, ali znam da puno i dajem. Vjerojatno mnoge od nas to za sebe misle i to je posve u redu; to znači da smo sigurne u sebe, a samopouzdana žena ima više predispozicija biti sretna.

Osim toga, trudim se biti javno autentična s obzirom na prirodu posla kojim se bavim i kojeg iznimno volim. Bivanje seksologinjom, naime, ne može se promatrati odvojeno od ljubavnog života, pogotovo ako vam je seks usko povezan s ljubavlju, a meni, posljednje dvije godine, jest. Kad u vezi ne dobivam ono što dajem, pitam se je li bolje biti sama ili tražiti novog partnera s kojim ću stvoriti trajni odnos koji će uključivati višu instancu poput imanja djeteta i njegovog kvalitetnog odgoja u ovom, sve kompliciranijem iako prekrasnom, svijetu. Kad mi veza ne uspije, vrlo brzo prestajem kriviti drugu stranu jer su naši muškarci isključivo naši odabiri i naša ogledala. Nitko nas ne prisiljava da budemo u vezi, kamoli da proživljavamo išta što nam se ne sviđa.

Nekim ženama Svemir je, očito, namijenio druge uloge od bivanja suprugama i majkama. Još uvijek se dvoumim je li za mene to prokletstvo ili blaženstvo. Želim vjerovati da Svemir zna bolje od nas samih zašto nas kamo stavlja. Odlučila sam mu se prepustiti i ne dramatizirati previše oko toga. Često mi se javlja neki futuristički prizvuk da je majčinstvo za ženu sve više stvar prošlosti i ne nužno ultimativno da bi se posve ostvarila kao osoba.

Ostajanje prijateljem s muškarcem s kojim ste bili u vezi dosta ovisi o tome tko je vezu prekinuo – vi ili on, kao i o razlogu zbog kojeg je do toga došlo. Ako mi prekinemo vezu, uvijek je lakše biti prijatelj jer ego tada ne igra veliku ulogu. Naravno, to se realizira pod uvjetom da prijateljstvo želi i druga strana.

Bolno je izaći iz veze ako se dogodila neka velika svađa ili prijevara, no to je i bonus jer nakon toga s osobom nemamo nužno potrebu biti prijatelj, kamoli seksualno komunicirati. Puno je teže kad se razilazi dogovorno - kad, na primjer, jedna strana treba više svog prostora ili potrebe za seksualnom promjenom, dok ljubav među vama još uvijek postoji. Nakon toga je izgledno da će želja za prijateljstvom itekako postojati, a seksualna će se želja ponovno vratiti nakon što jedna strana zadovolji svoje seksualne težnje gdje i kako je željela.

Neki ljudi vjeruju u muško-ženska prijateljstva, a neki ne. Oboje je legitimno i ne želim ni za koga reći da je u krivu jer takve stavove uglavnom temeljimo na vlastitim iskustvima. Osobno izrazito vjerujem u takvo prijateljstvo jer ljude doživljavam najprije kao duhovna bića, a tek onda kao muškarce i žene. Odrastajući sam imala mnogo muških prijatelja i, iako volim biti ženstvena, često razmišljam muški i volim se u mnogočemu natjecati s muškarcima. Na to me, naprosto, prisiljava patrijarhat. No, kako sam starija i kako sve više vjerujem u ljubav, tako mi više odgovara žensko društvo.

Vjerojatno svi imate neku prijateljicu ili prijatelja s kojom/kojim nikad niste bili, ali ste poželjeli seks. Osnovni razlog tome je da je zauzet(a) ili kemija postoji samo s jedne strane. Vjerojatno imate i nekog bivšeg momka ili djevojku s kojim/kojom ste poželjeli

seks nakon završetka veze. Prema mojim statistikama i iskustvima, muškarci takav seks žele češće nego žene. Ne samo zato što im emocije za to ne igraju presudnu ulogu, nego i zato što im nije problem vraćati se na nižu instancu odnosa. Žene su tu mnogo opreznije, mudrije i vještije. Takvo promišljanje na kraju se pokazuje dugoročno korisnijim za obje strane.

Svi moji bivši, osim jednog, nako prekida veze povremeno su mi se javljali, sjećajući se lijepih seksualnih trenutaka koje smo proveli, želeći ih obnoviti. Dok sam bila mlađa, ponekad bih pristajala na to i kasnije shvaćala da nije imalo apsolutno nikakvu svrhu. Ako ljubavna veza ne ide, nema se potrebe vraćati na nižu instancu odnosa koji uključuje samo seks jer potonji možete imati s nekim novim s kim možete izgraditi nešto više, zar ne? A ako baš želite sex buddyja, uvijek možete naći novog, onog s kojim nakon seksa neće biti gorkog okusa u ustima zbog prošlosti i ljubavi. Čemu se nepotrebno masakrirati, osim ako ste mazohistkinja?

Voljela bih sada ukratko apostrofirati koja je osnovna razlika žena u odnosu na muškarce kad su seks i prijateljstvo u pitanju. Oni, naime, često nakon veze mogu imati samo seks s vama, dok im prijateljstvo nije toliko važno, osim ako im služi kao alibi da dobiju seks. Ovdje okvirno mislim na muškarce do 40-e godine koji nisu nužno duhovni. Na žalost, iz iskustva mogu reći da je manje muškaraca nego žena koji vjeruju u muško-žensko prijateljstvo, barem u mojoj generaciji, a pogotovo generacijama mojih roditelja, baka i djedova. Međutim, kod milenijalsa i mlađih to se polako mijenja i veseli me vidjeti sve veći broj veza mladih ljudi koje se temelje ponajprije na prijateljstvu, a tek onda na seksu i svemu ostalom. Kad pravo prijateljstvo imaš u vezi, ono je temelj za dugoročan i kvalitetan odnos koji uključuje sve ostalo.

Nerijetki muškarci želju za seksom poslije veze vješto kamufliraju u celofan prijateljstva, hraneći vas rečenicama poput „Pa volio bih da budemo prijatelji“ i onda im pri susretu nije do prijateljskog razgovora, nego isključivo do maženja. Rijetki od njih nazovu i jednostavo pitaju „Kako si? Nadam se da si sretna i ispunjena i da ti je lakše od kad nismo zajedno.“ Rijetko vas koji to pita bez ikakvih očekivanja, želeći vam samo najbolje kao osobi. Ne znam kakva su vaša iskustva s tim, ali moja nisu savršena. Sa svim bivšima imam pristojan odnos bez zamjeranja, ali nema one ljudske topline kakva bi mogla postojati nakon što ste s nekim dijelili svoje godine, čežnje i sve ostalo. Na ovom testu ljudskosti i empatije većina muškaraca, na žalost, pada. A čak ako vas povremeno i pitaju kako ste, ostaje upitno čine li to iz pristojnosti ili ih zaista zanima. Jer jedno je kako se ponašaju pred vama, a drugo kako ostalim ljudima prezentiraju vaš odnos.

Najvažnija stvar koju sam do sad naučila o prekidu je ovo: dok god s bivšim postoji seksualna privlačnost, nemoguće je njegovati prijateljstvo. Neovisno o tome privlačili li

i dalje vi njega ili on vas. Ako samo jedna strana ima ikakve seksualne programe ili aluzije od ranije, na skliskom ste terenu i lako ćete se vratiti na staro, a to vam ne treba. Osoba koja vas je jednom povrijedila, nema garancije da to ne učini opet. Osobi od koje ste otišli, nema potrebe vraćati se. Iz iskustva ne vjerujem u popravak bivših veza jer se sve, prije ili poslije, vrati na staro. Prekinuli ste s razlogom jer da razloga nije bilo, ne biste danas bili „bivši“. Čemu seks s bivšim ako ga možete imati s budućim, s nekim tko vas nije povrijedio, a možda nikad ni neće? Vrijedna ste imati apsolutno sve što zaslužujete i što ste i sama voljna dati. Ne očekujte ništa manje.

Nakon posljednjeg prekida, bivajući naviknuta na partnerovo tijelo, mirise, pokrete i sve seksualno što smo doživjeli, nisam samo emotivno bila u kaosu, nego i seksualno. Ne samo da nisam mogla imati cyber seks nekim novim niti gledati druge muškarce (pa ni komunicirati s njima), nego nisam mogla ni masturbirati. Zašto? Zato što mi je sve seksualno bilo u relaciji s njim. Naime, dok smo bili zajedno, masturbirala sam isključivo na njega jer je njemu tako bilo draže, a ja nisam imala ništa protiv. Nemoguće je tek tako riješiti se nekih programa jer čak ako vam srce i razum jesu spremni na prekid, tijelu ponekad treba duže jer ono, barem kod mene, ima neke vlastite procese.

Kada bih, u rijetkim slučajevima, čak i prionula masturbaciji, odmah nakon orgazma briznula bih u plač zato što mi je on bio objekt maštarija, a više nije bio pored mene. Koliko me je pomisao na njega napaljivala, toliko mi je poslije toga nedostajao. Bio je tu i mali osjećaj krivnje što samu sebe mučim; kao da nisam mogla odabrati neki pornić ili slično. Najiskrenije, probala sam, ali ljudi na tim videima činili su mi se tako dalekima, hladnima i nezanimljivima. Ja, nekadašnja velika masturbatorica, dovela sam se u situaciju da me cyber seks uopće nije zanimao i da nisam mogu svršavati na najnormalnije stvari na koje sam svršavala cijeli život. Srećom, bila je samo faza, ali bila sam vrlo zbunjena jer mi se ranije to nije događalo.

Netko je nedavno u komentarima na Seksoteci dobro apostrofirao da je dugoročno imanje seksa i prijateljstva zapravo predobro da bi bilo istinito i posve se slažem s tim. Prijateljstvo donekle dolazi u obzir, ali tek kad emotivno preboliš muškarca i prestaneš na njega gledati seksualno, kao na mužjaka. Kakogod, ne smatram da su takva prijateljstva najbolja – ona su obično tu iz nužnosti da nekome pomognemo da nas preboli (što nije baš uvijek najbolje rješenje) ili, recimo, kad imamo zajedničko roditeljstvo nakon razvoda ili naprosto radimo na istom radnom mjestu pa želimo imati mirnu atmosferu bez zamjeranja i slično.

Drugi pak je seksoljubac napomenuo da ako se u prijateljstvo uvuče seks, onda to više nije seks ni prijateljstvo, nego neka druga vrsta odnosa. Naravno da više nikad nije isto. Ponovit ću da je s nekim s kim ste jednom imali iskrenu ljubav, suludo poslije imati išta manje. Važno je takvu ljubav potražiti drugdje. A znate li zašto? Zato što,

ako trošite vlastitu energiju samo na seks i prijateljstvo, manja je vjerojatnost da ćete uskoro naći ljubav kakvu želite. Za ljubav naprosto trebate biti spremni i očišćeni od prošlosti, željeti ju cijelim bićem i biti fokusirani na sebe, a ne na površne odnose koji se nisu mogli realizirati u nešto pametnije.

Postoji mnogo muškaraca kojima je teško imati prijateljstvo sa ženom i postoji puno manje žena kojima je teško imati prijateljstvo s muškarcem nakon prekida. Postoje rijetki prijatelji koji su nekoć bili ljubavnici, ali i sadašnji ljubavnici koji su bili samo prijatelji. Neke osobe ni ne pomišljaju na seks s prijateljem, kamoli s bivšim ljubavnim partnerom. Neke pomišljaju, ali ništa ne poduzimaju. Neke pak pomišljaju i djeluju u skladu s osjećajima. U koju kategoriju vi spadate?

Piše: Marina Krleža

Web stranica: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official/

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official/>